

i o americkou theorii a judikaturu. Svá osobní hlediska staví autor osnovy v zájmu kodifikační práce do pozadí. Osnovu opatřil *Bustamante* důvodovou zprávou, v níž formuluje vůdčí hlediska pro výběr a uspořádání látky, jež je velmi četná i pestrá. Osnova zahrnuje vlastní soukromé právo mezinárodní, obchodní právo mezinárodní, trestní i procesní právo mezinárodní, chtějíc býti kodexem celého kolisního práva. Přednášející, opíraje se o osobní informace autora osnovy, vyzvedl podstatná ustanovení kodexu a vytkl jejich poměr jak k teorii soukromého práva mezinárodního, tak i k revisní osnově. Nakonec podal souhrnný úsudek o celé osnově, která chce šetřiti právní suverenity jednotlivých států a zabezpečiti právní bezpečnost v mezinárodním styku.

Přednáška má vyjít ve španělské revui »*Revista de Derecho Internacional*«, jejímž ředitelem je *Bustamante*.

O zločinu a boji proti němu v československé osnově trestního zákona přednášel dne 7. dubna t. r. v pražské německé právnické jednotě frankfurtský universitní profesor dr. *Berthold Freudenthal*, známý propagátor amerických penologických principů v Německu a inspirátor slavného vězení mládeže ve Wittlichu. Přednášející vypočetl nejprve nejsvráznější ustanovení osnovy, za které pokládá zejména zásadu o výměře trestu, neurčité odsouzení, trestání odsouzenců k doživotnímu trestu za nové trestné činy, načež se obrátil k trestnímu systému osnovy, jehož zásady schvaluje. Zejména souhlasí s tím, že osnova odmítá trest smrti, trest tělesný a deportaci i že nepřijímá princip t. zv. jednotného trestu na svobodě, nýbrž rozoznává trest žaláře a vězení. V jednotlivostech výkonu trestů i zabezpečovacího opatření, s jichž celkovou úpravou souhlasí, vyslovuje mínění odchylné, zejména má pochybnosti o smíšené povaze ústavu pro choré vězně a odmítá snahu osnovy vyjádřiti trestem žaláře zavržitelnost činu. Na to probral ustanovení o podmínkách trestnosti, s nimiž celkem souhlasí. Pokud se týče svérázné úpravy forem trestné viny, souhlasí s formou obmyslu a vědomosti, kdežto forma nedbalosti dává mu podnět k některým námitkám. Ze zvláštní části zmínil se přednášející o ustanoveních o vyhnání plodu a homosexualitě, jimiž se zabýval a jež schválil též druhý sjezd československých právníků r. 1925. S úpravou obou otázek celkem souhlasí, pochybnosti vyslovuje toliko o ustanovení, které vylučuje trestnost usmrcení plodu lékařem se svolením těhotné, je-li odůvodněna obava, že narozené dítě by bylo těžce zatíženo duševně nebo tělesně. Pokládá formulaci za příliš neurčitou, aby ne-

sváděla k zneužívání. Závěrem upozornil na zajímavý zjev, že v přítomné době máme nápadně mnoho zákonodárných návrhů v oboru trestního práva ve všech státech, ale že nikde téměř se osnovy nestávají zákony. Československo nemůže si podle jeho mínění lepšího přát, než aby znamenitá a svérázná osnova stala se zákonem co nejdříve. — Přednášku vyslechlo se zájmem četné posluchačstvo obojí národnosti.

Klub českých právníků v Praze otevřel společenské místnosti nově vypravené v II. posch. budovy na Slovanském ostrově (býv. místnosti Cizineckého klubu) a zve právníky všech kategorií, aby se zúčastnili klubovního života, směřujícího k umožnění společenských styků veškerého právníctva.

Přihlášky za člena (s příspěvkem členským 100 Kč ročně) přijímá předseda klubu advokát JUDr. Karel Plavec, Praha II., Vodičkova ul. 20, neb jednatel mag. taj. JUDr. Dalibor Vyskočil, Praha III. čp. 55.

Právo autorské. Upravil dr. J. Löwenbach, vyšlo jako XXII. svazek známé sbírky »Komentované zákony českosl. republiky«, kterou vydává Československý Kompas, tisk. a vydav. akc. spol. na Smíchově, Plzeňská 79.

Kromě textu nového zákona autorského a prováděcího nařízení obsahuje kniha v první části podrobný komentář ku všem zákonným předpisům. V úvodu jest vyličen dřívější právní stav, srovnány hlavní rozdíly býv. práva rakouského a uherského, uvedeny snahy reformní, historie nového zákona a literatura. Vlastní výklad všude vytyčuje rozdíly mezi dřívějším a nynějším právem, v rozboru jednotlivých předpisů přihlíží nejen k otázkám teoretickým, nýbrž především k potřebám praktickým, používá obsáhlou měrou, při tom však i kriticky, materiálií a literatury domácí i cizí. Zejména jest obšírně pojednáno o oněch otázkách, jež zákonem dosud upraveny nebyly, jako ochrana uměleckého průmyslu, umění stavitelského, zahradní architektury, kinematografie, mechanických nástrojů, rozhlasu atd., jakož i o oněch předpisech, jež v praxi mohly by býti spornými. Po prvé jest úplně zpracována a otištěna judikatura nejvyšších soudů z oboru autorského práva. V druhé části uveřejněny jsou předpisy mezinárodního práva autorského u nás platného, především příslušné partie mírových smluv, revidovaná konvence Bernská a dodatky k ní, v třetí části přehled všech platných autorských zákonů cizích a překlady zákonných textů deseti hlavních států, s nimiž Československo jest v čilejším styku literárním a uměleckém (Anglie, Francie, Itálie, Německo, Rakousko, Rusko, Amerika atd.).